

ZA IZPREMEMBO 18. AMENDMENTA

Pivovarnarji upajo, da bo prodaja piva postavno dovoljena. — Tajnik zveze pivovarjev ne vidi nobenega razporedenja za kompromis z Antisalonsko Ligo. — Uradnik Antisalonke Lige je zanikal pogajanja z mokraki.

Dočim je državna Antisalonka Liga potom svojega superintendenta Davisa včeraj poudarjala absurdnost kateregakoli kompromisa med pivovarnarji in Antisalonko Ligo ter navedla v dokaz opozicijo nekaterih pivovarnarjev, je postalo jasno, da je temeljila opozicija pivovarnarjev proti vsaki kupčiji z Antisalonko Ligo v glavnem na prepričanju, da bo javno mnenje eventualno izsililo modifikacijo Volsteadove postave.

United States Brewers' Association se bo sestala v četrtek. Dočim je tajnik zveze, Hugh Fox, priznal, da se bo najbrž razpravljalo o vprašanju kompromisa z Antisalonko ligo, vendar ni mogel spoznati, kako bi bilo mogoče vprijeti kako oficijelno akcijo.

Fox je rekel, da ni po njegovih mislih nobenega obširnega razporedenja med pivovarnarji za kompromis. Dal je izraza svojemu mnenju, da se je porodila tozadevna ideja v glavi kakega posameznega pivovarnarja, ne pa v tej ali oni organizirani skupini.

V svojem poročilu glede poročanega "kompromisa" med pivovarnarji ter Antisalonko ligo je izjavil državni superintendent Davis:

— Kot ponavadi, so nasprotniki Antisalonke lige prekosili same sebe ter prekoračili črto vrjetnosti v svoji obupni propagandi za povratek trgovine z opojnimi pijačami.

— V namenu, da bo vsak moški, ženska in otrok razumel preteklo, sedanjo in bodočo politiko Antisalonke Lige, ponavljamo, da je Liga neizprosno proti izdelovanju in prodaji vseh vrst alkoholnih pijač.

Ko je odklonil debato glede prohibicije s kongresnikom Upshaw-om iz Georgije, je rekel včeraj dr. Nicholas Murray Butler, predsednik Columbia vseučilišča, da bi bil narodni referendum glede prohibicije s petimi glasovi proti trem.

— Moja korespondenca glede tega, ki je še vedno ogromna, nam kaže to. Razveseljivo je opaziti, da sta vest in inteligenca ameriškega naroda v večji meri prizadeta vsled tega predmeta kot glede kateregakoli drugega domačega vprašanja izza dni Dred Scott odločitve ter postave glede ubežnih sužnjev.

O kongresniku Upshawu je rekel:

— Glede stranke, ki me je izzvala, imam pravico do izbire orožja in jaz sem si izbral molk. Ta kongresnik očitno ne ve ničesar o prohibicijskem vprašanju. V Georgiji ga imenujejo O'Pshaw.

BALTIMORE, Md., 22. septembra. — Neufield T. Jones, prejšnji načelnik agentov za izvedenje prohibicije, katerega procesirajo tukaj radi kršenja prohibicijske postave, je včeraj tekom križnega zaslišanja obtožil kolektorja notranje carine v New Yorku ter njegov uradniški štab, da so s pomočjo "vijugastih" transakcij spravili vsako leto dobiček sedmih do devetih milijonov dolarjev. Izjavil je, da je tekom svojega delovanja kot vladni špicelj izvedel za velikanski "butlegarski graft" ter skušal zvabiti dotičnega kolektorja v past. Nadalje je baje poslal v Washington poročilo o svojih ugotovitvah ter posvaril komisarja Blaira, da stopa ob robu propada ter se sam izpostavlja nevarnosti resnih obdolžb, če ne bo nastopil roti temu graftu, ker se pečata s preiskavo senator Couzens iz Michigana in pomožna generalna tajnica, Mrs. Mabel Willebrandt Walker.

Jonesa je večkrat posvaril sodnik Soper, kjer je dajal izbegljive odgovore ter se večkrat zapletel v nasprotja.

Liga narodov in Apponyi-jev načrt.

Liga podpira načrt Apponyi-ja za razoroženje. — Takojšnje priprave bodo storjene za slučaj, a po mnenju sveta ne bo sklicana konferenca, dokler ne bo varnost zagotovljena.

ZENEVA, Švica, 22. septembra. Liga narodov bo takoj pričela s pripravami za razoroženje, a konferenca ne bo sklicana, dokler ne bo smatral svet varnosti za zagotovljeno, — je rekel včeraj angleški delegat, baron Cecil.

Cecil je objavil, da je bil dosežen popoln dogovor v podkomiteju, ki se je včeraj kot en teden prenehal glede predloga španskega profa Quinones de Leona, amandiranega od madžarskega grefa Apponyi-ja. Namen tega sklepa je pripraviti narode na razoroženje, ko bo varnost zagotovljena.

To je bilo veliko presenečenje, kajti Sir Cecil Hurst ter tudi avstralski ter italijanski predstavitelji so kritizirali predlog.

Kljub razliki v frazeologiji je jasno iz ugovorila Cecilia, da se bodo preiskave takoj pričele in da je zamagal predlog Apponyi-ja za "takojšnje priprave".

Cecil je tudi ugotovil, da bi pomenjalo globoko presenečenje in razočaranje, če bi se Lecheur in angleška delegacija ne mogla do danes dogovoriti glede predlagane konference.

Splošno se je glasilo, da ne skuša Anglija le uničiti načrtov za razoroženje, temveč tudi predlog Louisa Loucheurja iz Francije za konferenco, ki naj bi uravnala produkcijo in konsumpcijo med narodi.

Cecil je poudaril, da je Anglija pripravljena s polnim srcem podpirati Ligo z vsemi sredstvi, ki so ji na razpolago. Rekel je, da se stališče Anglije ni izpremenilo in da ni negativno, da pa je angleška delegacija uveljavila upravičljive kritike glede gotovih delavnosti Lige. Izjavil je, končno, da nima Anglija nobenega namena zavlačati akcije glede arbitracije, razoroženja ali varnosti.

Neglede na sobotni kraval tika jo se mosalskega mejnega sodišča, ki je bil izročen svetovnemu sodišču, nadaljuje Liga s svojim poskusom za uravnavo. Svetovno sodišče je bilo naprošeno, naj se sestane k izvanrednemu zasedanju ter poda svoje mnenje kakor hitro mogoče.

BERLIN, Nemčija, 22. sept. — Nemški kabinet je posvetil včeraj skoro tri ure proučevanju poročila dr. Friderika Gausa glede zadnje konference juristov v Londonu, tikajoče se postavnih ali juridičnih strani predlaganega varnostnega dogovora.

Končna odločitev bo dosežena na konferenci, kateri bo predsedoval predsednik von Hindenburg, ki ni bil navzoč na včerajšnjem sestanku.

Predsedoval je kanceler Luther. Čeprav je mogoče že sedaj ugotoviti, da bo povabilo sprejeto, je treba uravnati še več vprašanj, tikajočih se oblike sprejema ter splošnih taktik. Dosti vzroka je za domnevo, da ni med člani kabinete nobene voje razlike v mnenju.

Celo oni, ki se odločno zavzemajo za varnostni dogovor, bi ga ne hoteli kupiti na stroške novih verog za Nemčijo. Z drugimi besedami rečeno morajo nuditi zavetniki materialne pomoči, vključno izpraznitve Kolina v bližnji bodočnosti ter sklenjeje do-

Strahovit zločin v New York City.

Morilec je vrgel mlado žensko živo v žarečo peč. — Rekel je, da je mislil, da ga je hotela ženska zastropiti.

Strasen zločin se je završil včeraj zjutraj v tvernici za obdelovanje lesa na Lewis Street, v dolgem delu mesta.

Malo po peti uri zjutraj je čul policist William Herick, ki je ravno šel mimo tvernice, presunljiv krik, ki je mogel biti izključno le iz ust ženske.

Približal se je hiši, ki je čul drugi krik, še močnejši in presunljivši. Skočil je priko plota, ki deli dvorišče od ceste ter videl skozi okno pritličja, v katerem se nahajajo peč, nekoga moškega, zaposlenega pri peči. Ko je stopil v klet, tur vprašal tam zaposlenega kurjača, Rumanea Symuka, kaj se pomenjati kerki, ni hotel vedeti, mož nicesar o tem. Ko je stopil nato Herick proti njemu, da ga aretiraj, je pobegnil Symuk proti East Riverju. Policist je oddal za njim par strelav, in mož se je ustavil. Ko pa se je Herick približal, ga je skušal mož, ki je šest čevljev visok in močan, napasti ter mu iztrgati orožje. Unel se je ljut boj tekom katerega je Symuk ugriznil policista v roko. Na srečo pa sta prihitela na lice mesta dva detektiva, ki sta čula strele in tema se je poskušilo vkleniti osumljenega. Odvedli so ga nazaj v klet.

Pozornost policistov pa je bila obrnjena na vrata peči, ki so bila napol odprta in ob katerih je stala lopata. Odprli so vrata in nudil se jim je strašen prizor. V peči je ležalo truplo ženske, ki je gorelo. Le z največjo težavo se je posrečilo potegniti truplo iz peči in šele tedaj je podal Symuk svoje priznanje.

Rekel je policistom, da ga je včeraj zjutraj, kot že dalj časa, zopet obiskala 28 let stara poročna Sofija Poleksi, stanujoča na iztočni enajsti cesti. Prinesla mu je dve steklenici vina. Takoj je odprl eno, a zapazil, da ima pijača čuden okus. Povsem mirno je nato izjavil: — Mislim, da me je hotela babnica s tem "štofo" zastropiti. Udaril sem jo s steklenico po glavi. Nato sem jo skušal povežati. Tedaj je zakričala. Nato sem jo prijel ter odvlekel v klet. Tam sem jo vstaknil v peč. Po prvi preiskavi trupla so ugotovili, da je bila ženska, ki je imela petletnega sina, še živa, ko jo je morilec vtaknil v peč. Kjer je seveda nato takoj izdihnila.

Mussolini ne pusti Slovencev v Washington.

RIM, Italija, 21. septembra. — Ker je Amerika prepovedala angleškemu komunisti Saklatvali udeležbo na kongresu Medparlamentarne unije, je tudi Mussolini storil nekaj podobnega. Kongresa se ne nameravali udeležiti Joseph Srebrnič, goriški Slovenec, poslanec Wilfan in zastopnik anarhističnih Nemcev Carlo Tinzi.

Srebrnič ni hotel dati potnega lista. Tudi Wilfanu in Tinziju bo brez dvoma delal take težkoče, da se ne bosta mogla udeležiti konference.

be mozemške nadvlade v ostalih zasedenih ozemljih.

Pripravljenost Čehoslovake, da sklene sličen dogovor z Nemčijo, je vzbudila v Nemčiji presenetljivo malo zanimanja, in o tej zadevi se bo razpravljalo, ko bo zadeva s Francijo uravnana.

Pogajanja glede francoskega dolga.

Pogajanja za uravnavo francoskega dolga se bodo pričela v četrtek v Washingtonu. — Edina sporna točka konference med skupino Cail-lauxa ter Amerikanci se bo tikala obresti.

WASHINGTON, D. C., 22. sep. Zakladniški tajnik Mellon je določil prvi skupni sestanek ameriške in francoske komisije glede francoskega dolga, na prihodnji četrtek popoldne, ker upa, da bodo do onega časa francoski finančni minister Cailaux in njegovi tovariši pripravljeni za biznes v Washingtonu.

Pred pravno glede pogajev bo prišla verifikacija obsega dolga, dogovor, da se grupira vse francoske oblige pod eno zaglavje obnem z dogovori, na kakšen način naj se vrše pogajanja. Včeraj je postalo očitno, da bo sklenjen hiter dogovor glede časa, tekom katerega naj Francija odplača dolg. Resnična sporna točka dela fundiranja pa se bo tikala obresti.

Predlog francoskega finančnega ministra, naj prične Francija s plačili na glavnico leta 1926 in da se letna odplačila večja, je bil deležen odobravanja zakladniških uradnikov, ki načeljujejo pogajanjem. Poročil francoskih listov glede francoskih namenov se ne smatra oficijelnim, vendar pa se je povdarilo, da se glasi stališče Amerikancev, da se uporabi iste načrte likvidiranja kot se jih je uporabilo pri ostalih dolgovih.

V memorandumu, katerega je odnesel s seboj v Francijo Jules Jusserand, prejšnji dolgoletni francoski poslanik v Združenih državah, se je obrazložilo, da je treba likvidirati dolg v dva in šestdeset letih, torej tekom časa, katerega se je dovolilo Angliji. Poljski, Belgi in drugim dolžnikom. Poročila iz Francije so namigavala, da bo predstavljati memorandum Jusseranda temelj francoskih predlogov.

Zakladniški uradniki so namigivali, da so pripravljeni pristati v lahka odplačila od pričetka, kojih obseg pa naj bi postajal vedno večji v poteku določene dobe let.

Glasilo se je, da bi se moratorij vpoštevalo le glede plačevanja obresti. Dostavilo se je, da je brezplodno špekulirati pred pogajanja glede obrestne mere. Vsaka popustljivost, katero bi pokazala ta vlada, bi se tikala obrestne mere in sicer obrestne mere za prvi del časovne dobe, tekom katere naj bi se odplačevalo dolg.

Pri razpravi poročila Ekonomskega zavoda glede stanja francoskih financ so izjavili zakladniški uradniki, da so dejstva, navedena v poročilu, korektna. Ugovarjali so le migljajem, da ne bo mogla Francija nicesar plačati Združenim državam, ne da bi otežkočila še nadalje svoj neustaljeni finančni položaj.

Čeprav so dobili vsi člani zadolžne komisije to poročilo, se vendar ne pričakuje, da bi imelo kakršen vpliv na pogajanja. V zakladniškem uradu se je povdarjalo, da niso plačila odvisna od obstoječih razmer v Franciji, temveč v večji meri od izgledov glede bodočnosti. Tajnik Mellon je prepričan, da postajajo razmere v Franciji vedno boljše.

Letalec v Sanghaj.

SANGHAI, Kitajska, 22. sept. Italijanski letalec de Pindo, ki se nahaja na pletu iz Rima v Tokio, je dospel včeraj popoldne ob polstirih semkaj.

FRANCOZI PRIPRAVLJENI NA ODLOČILEN BOJ

Osemdeset bataljonov bo naskočilo maroške črte v bližini Taze. — Španska sila v velikanskih zadregah. — Obupno se drži svojega slabotnega oprijema v Alhucemas zalivu. — Španci niso iz za svojega ikrcanja nič napredovali. — Uspehi ameriških avijatikov.

PARIZ, Francija, 22. septembra. — Bližajoča e francoska ofenziva proti vstaškim Rifcem je bila započeta v velikem obsegu, soglasno s poročili iz Maroka. Osemdeset bataljonov se bo udeležilo operacij, kojih namen je vreči čete Abdel Krime iz njih pozicij severno od Taze.

Razventega, da bodo prisilili k predaji veliko število vstaških plemen, upajo, da bo zmaga pred Kifane omogočila Francozom zmanjšati razdaljo, ki ločuje čete pred Kifane od španskih čet, ki drže Asib de Midar. Ta bo prvi korak pred ustanovljenjem dejanske zveze med četami obeh narodov.

Ta pretnja spojitve francoske zone pri Tazi ter španske zone pri Melilli bo prisilila Abdel Krime, da umakne čete s španske fronte ter tako olajša pritisk na španske zbore, ki se oprijemajo rtov Jeune in Vieux Maure ob Alhucemas zalivu.

Velik strah je opaziti v Franciji glede španskih čet, ki so se izkrcale pri Morro Nuevo, in Francozi bodo morali najbrž v bližnji bodočnosti izpremeniti svoje načrte, ker se Špancem ni posrečilo izvesti pričakovane odvratitve v Aždir okraju. Izza svojega izkrcanja so ostali Španci zakopani ter niso nič napredovali.

V bližini Casadilla so Španci v zadostnih številih, da vzdrže reden stik med brodovjem ter silami na kopnem. Čete trpe vsled pomanjkanje vode, a izkrcalo se je kondenzacijski aparat, da se bo od sedaj naprej lahko rabilo morsko vodo.

QUEZZAN, Moroko, 22. septembra. — Ameriški avijatiki v Maroku so se pretekli petek najbolj obnesli izza časa, ko so dospeli na fronto. Na vse zgodaj so vrgli tri tone bomb na maroška koncentracijska taborišča, in popoldne so vprižorili številne polete. General Naulin, francoski poveljnik, je pohvalil ameriško eskadrilo radi sijajnega rekorda, katerega je dosegla, odkar se je pridružila četam na fronti.

Ameriških avijatikov ne vznemirja odredba državnega departamenta, da kršijo postave Združenih držav. Za to odredbo državnega departamenta so izvedeli letalci iz poročil Associated Press. Avijatiki izjavljajo, da so v polni meri upravičeni služiti pod maroškim sultanom.

Pravijo, da niso položili nikake priseg, da niso podpisali nikakih listin in da lahko zapuste službo sultana kadarkoli to žele. Rekli pa so, da nameravajo ostati do konca kampanje.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$18.90 2000 Din. — \$37.60 5000 Din. — \$93.60

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.40 500 lir \$22.50

300 lir \$13.80 1000 lir \$44.00

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške. Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljate, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnasprij; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roke.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJBLIŽNJEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam dajo poslati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4687

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIO PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president

Louis Benedikt, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
62 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za tiskovno za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivalne naslove, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 62 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

COOLIDGE IN MUSSOLINI

Vest, ki je ravno kar dospela iz Rima, bo gotovo vzbudila vse splošno pozornost. Mussolini, banditski načelnik vseh vladnih fašistov, se je pridružil svojemu vse časti vrednemu ameriškiemu predhodniku ter odredil potni list komunističnemu parlamentarnemu zastopniku goristiškega okraja, Srebrnič. Srebrnič, ki se je hotel udeležiti kot član italijanske parlamentarne delegacije medparlamentarne konference, ki se bo v kratkem sestala v Washingtonu, ne bo mogel vsled tega zapustiti države ter prisostvovati zborovanju v Washingtonu.

Nasi čitatelji morajo razumeti. Na tem poročilu ni zanimivo dejstvo, da je Mussolini prepovedal političnemu nasprotniku potovanje v inozemstvo. — kajti temu se ne bo nikdo čutil, kdor le kolikaj pozna razmere v Mussoliniji.

Važno na tem poročilu pa je, da si je drznil načelnik italijanskih fašistov storiti ta korak šele potem, ko sta mu nutila vzgled predsednik Združenih držav ter njegov državni tajnik. To je nad vse važno in v veliki meri značilna točka.

Brez povelja Kellogga na ameriškega generalnega konzula v Londonu, naj prekliče viziranje inozemskega potnega lista za angleško-indijskega komunističnega Saklatvala, bi Italiji, — niti pod kravo nasilno vladno fašistov, — nikdar ne padlo v glavo, da preprosto svojim komunističnim parlamentarnim potovanjem v inozemstvo.

Nekoč je bila Nemčija, ki je prvačila v svetu v vsem; kar je bilo merodajno na polju reakcije. Danes pa so prevzale to ulogo Zdr. države in kot njen znanik služi Kellogg iz države Minnesota, katerega so nekoč proslavljali kot naprednjaka.

Vsled tega je le preveč lahko razumljivo, da ne kažejo v Washingtonu niti najmanjšega razpoloženja, da bi se dali v tem prekositi od katerekoli druge vlade na svetu. Če oponaša Italija demokracijo Kellogga in njegovega gospodarja, potem moramo iti mi tukaj še en korak naprej.

Vsled tega so tudi objavili iz Washingtona, da bo vsak komunistični odposlanec, ki bi si drznil, ki bi se hotel udeležiti konference v Washingtonu ter bi prišel na Ellis Island z redno viziranim potnim listem, brez pardona pridržan za deportacijo, ter tudi deportiran.

V tem pogledu ne moremo niti malo dvomiti o resnih namenih Združenih držav.

V tem oziru ne opravljajo v Ameriki nikakega polovičnega dela. Noben komunist ne sme v to prosto demokracijo. Na drugi strani pa se dobrodošli caristi, fašisti, Hortianci in ostala morilna sodruga.

Kaj pa je resnični vzrok vseh teh reakcijskih odredb, tega poznamo očitno odzvanjajočemu temeljne postavbe Združenih držav, ki jamčijo prosti govor in prosto zborovanje?

Vzrok tisti v vedno naraščajočem strahu velekapitala, da se bo delavski razred končno predramil ter zahteval delež pri tem, kar proizvajajo, mesto da bi se zadovoljil; kot svetopisemski Lazar, z odpadki z mize bogatinov.

Delavski razred pa se ne more nikdar sam predramiti, temveč potrebuje iniciative od zunaj, vodstva mož, ki poznajo položaj ter so pripravljeni boriti se za pravice delavstva.

Sedanjí delavski voditelji v Ameriki niso nič drugega kot priganjanci kapitalistov, ki se zadovoljujejo z majhnimi koncesijami ter se puste pognati v kozji rog, kadarkoli je treba odločiti o kakem večjem vprašanju.

Delavski razred kot tak pa se slepi s frazo, da se nudi vsakemu prilika povpresti se visoko, če ima resno voljo ter je neumorno zaposlen, da si izboljša svoj gnotni položaj.

Med tisoči in tisoči delavcev se posreči to mogoče le enemu ali dvema in ta dva se stavi drugim kot vzgled. Ne navede pa se drugih, ki so postali žrtve industrijskega pehanja, ki so izgubili svoja življenja v rovih, plavžih, v tovarnah in drugod.

Merodajni kapitalistični krigi se boje, da bi prišla resnica na dan in da bi stvorili delavci falango, katere bi ne mogli zdrobiti noben nasprotnik. V ta namen gode iz dežele vse, katerim je v rešnici mar blagobit delavskih slojev.

Zapustil štiri številke za loterijo.

Vpokojeni sodnijski pisarniški uradnik Kajetan Alori v Firenzi se je obesil. Pokojnina je bila majhna in prodajalnica z likerji, ki jo je otvoril, je šla slabo. Zapustil je pismo in napisal svojemu štiri številke, katere naj stavijo v loterijo. One o obsešču ne smejo pozabiti.

Najstarejši angleški general.

Najstarejši angleški general Higginson je obhajal pred kratkim svoj 99-letni dan. Služil je

pod petimi kralji in najstarejši njegov spomin sega v dobo kralja Jurija IV., ki je vladal od leta 1820 do leta 1830 ter ga je potrepil po rami.

Ciganska zveza v Rusiji.

Cigani v Rusiji so ustanovili svoje društvo, ki ima namen štiti njihove interese. Organizacija se bo borila proti beračstvu, tatvinam, klateštvu in ciganskim čarovnijam, ki so ljudem samo v nadlego.

KOCKANJE — PRILJUBLJENA IGRA

Kadar se ljudje kart naveličajo, pridejo tudi kocke do večjave. Slika nam kaže znanega ameriškega pijanista Leopolda Godowskega, ki meče kocke s svojo zero.

Dopisi.

Chicago, Ill.

Prosim za malo prostora v vašem listu. Kjer baš pošiljam naročnino, naj sporočim, da se je vršila dne 13. septembra pomenljiva slavnost v naši naselbini. Blagoslovili smo namreč zastavo, katero je kupilo društvo Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. J. Ob tej priliki je bil tudi banket, in kot ponavadi, so bili tudi razni govorniki na programu. Govorili so o pomenu zastave ter o dobrotah, ki jih deli K. S. K. J., zakar jim gre vsa čast. Edinole Kremenšev oče so se izneverili programu. Po svoji stari navadi so začeli zlivati svoj žolč na Glas Naroda. Najbolj značilno pri tem je bilo, da Kremenševemu očetu ni množica ploskala, dočim je navdušeno ploskala vsem ostalim govornikom. To je dokaz, da se javnost ne strinja z njim in da se je s svojim govorom samo blamiral.

Bna navzočih.

Oakland, Cal.

Prišlo je Vam pošiljam celoletno naročnino za Glas Naroda. Prosim, da oprostite, ker se je nekoliko zakasnilo, in hvala ker ste list vsenoč pošiljali. Naročnik smo na več slovenskih listov, a Glas Naroda mi je najbolj pri-

Ameriška zunanja politika.

Iz Washingtona je prišlo poročilo, da sta bila krizarka "Denver" ter kanonski čoln "Tulsa" poslana iz Panamskega kanala v vodovje republike Nicaragua, "da napravita tam mir". Mornariški vojniki, ki se nahajajo na teh dveh ladjah, naj bi z oboroženo silo zatrti vstajo, katere se udeležujejo domačini. Nadaljna njih naloga je vbiti domačinom v splošnem v glavo respekt pred ameriško zastavo.

Težko bi bilo dognati, zakaj naj bi prebivalci Nicaragu tako strašno upoštevali ter spoštujejo ameriško zastavo. Preje bi bilo mogoče razumeti ravno nasprotno. Zastopniki Združenih držav se niso, kot bomo pojasnili z nadaljnjim slučajem, prav nič temu primerno obnašali, če ne morejo vsled tega zahtevati spoštovanja domačinov.

Dne 4. avgusta tekočega leta se je umaknilo iz glavnega mesta Nicaragu ameriško stražo, koje naloga je bila štiti osebo ameriškega poslanika ter skrbeti za mir in red. Sto ameriških mornariških vojakov, — torej cela ameriška posadka glavnega mesta Managua se je vkrcala ter zapustila deželo v namenu, da se ne vrnejo nikdar več, kot se je javljalo in trobentalo iz Washingtona po celem svetu. Na mesto ameriških mornariških vojakov naj bi stopila straža, obstoječa iz domačinov. Še predno pa je poteklo pet tednov, je postal stric Sam, "na nujno prošnjo prebivalcev Managua, ki potrebujejo pomoči" svojo stražo zopet nazaj. Ameriški kapital je brez dvoma o stro nastopil in Swampscottu ter prisilil predsednika, da je razveljavil svoje povelje, tikajoče se odpoklicanja čet.

Sedaj ravno ob pravem času, pa je Panameriška delavska federacija v Washingtonu objavila večje število dokumentov, ki kažejo,

na kako podel način je ameriška vlada vsilila majhni Nicaragui svojo voljo v intervencijah, ki so jo izvedli v interesu tujkajnega finančnega sveta. Iz teh dokumentov je razvidno, — kar je postalo deloma očitno že iz senatnih poročil, ki so bila objavljena leta 1923, — da sta predsednik Taft in njegov državni tajnik Elihu Root zasnovala ter izvedla to nalogo.

Na željo Roota je dal Taft leta 1912 izkrcati ameriške čete v Nicaragui, strogolaviti s temi liberalno vlado predsednika Luis Menaa ter postaviti na njegovo mesto upravo, ki je bila prav tako naklonjena načrtom ameriških bankovcev kot se je odločno boril proti njim odstavljeni predsednik.

V tej zbirki dokumentov, katero je poslal že leta 1923 pokojni Samuel Gompers predsedniku Coolidge, se je nahajalo tudi oficijelno poročilo poveljnika ameriških čet ter ameriškega mornariškega oddelka, admirala Southera, v katerem se je podrobno navajalo glavne čine ameriških vojaških oddelkov.

Peter Zgaga

Iz Jugoslavije prihajajo vesela in žalostna poročila.

Tako naprimer poročajo starokrajski listi, da se je Stjepan Radić čisto zaveroval v jugoslovanskega kralja in da kralj skoro brez njega biti ne more.

Skoro pri sluhni kraljevski pojedini je tudi Radić navzoč, in jugoslovanska kraljica se je enkrat celo javno izrazila, da je gospodin Radić jako zabaven clovek.

Jugoslovanski kralj mogoče uživa v Radićevi družbi. Kot so naprimer uživali v Srednjem veku kralji in cesarji v družbi dvornih norecev.

Dvorni norec je bil na srednjeveškem dvoru običajna prikazen. Imel je dostop vsepovsod in je celo kralju lahko segal v besedo, ne da bi ga zadela kaka kazen.

Zgodovina je pa dokazala, da so imeli dvorni noreci izredno razvito pamet in da so ob vsaki priliki celo kralje in cesarje ugnali v kozji rog.

Dvorni norec je bil edini, ki je na dvoru kdaj kaj pametnega povedal.

Kot vse kaže, vladajo v Jugoslaviji, posebno pa na jugoslovanskem dvoru, še vedno precej srednjeveške razmere.

Kdo je vreden večjega pomilo vanja: Radić ali kralj?

Nadalje poročajo iz Jugoslavije, da so se pojavili po kraljevini ponarejeni stočimarski bankovci. To je znamenje prosperitete in dobrega finančnega stanja mlade države.

Od leta 1918 do 1922 ni prišlo nikomur na misel, da bi ponarejal jugoslovanske bankovce.

Skoda je bilo truda, črnila in papirja.

Kakorhitro začno lopovi ponarejati državne listine oziroma državne obveznice, je to jasen dokaz, da država nekaj velja in da so njeni papirji nekaj vredni.

Na Bolgarskem je bilo obsejnih nad sto ljudi na smrt, ker so kovali zaroto proti kralju in kraljevini ter javno pridigovali proti dejstvu, da se narod lahko sam, brez vsakega kralja vlada.

Justični minister je rekel kralju, naj podpisuje teh sto smrtnih obsodb.

Kralj Boris se pa brani in obotavlja ter jih dosedaj še ni podpisal. In najbrž jih tudi ne bo.

Bolgarski kralj Boris je uzoren, premišljen in preudaren kralj. Najbrž se je tudi v njem porodilo prepričanje, da se narod lahko sam, brez vsakega kralja vlada.

V Washingtonu se bo začela dni medparlamentarna konference.

Na konferenci bodo zastopani parlamentarci vseh držav. V tem oziru bo konference še precej polna.

Edinole komunistov ne bo. Ker pa ne bodo zastopane vse stranke, bo konference enostranska. In vsi njeni skilpi bodo enostranski.

Kajti tisti, ki namenoma noče v sedanjem času noče komunistov vpoštevati, se je spametjo skregal.

Neki obtoženi uradnik je izjavil, da je bilo lansko leto v New Yorku nad devet milijonov prohibicijskega grafa.

To je precejšnja svota. Na podlagi te svote se da prav lahko izračunati prohibicijsko stanje mesta New Yorka.

Plačanega je bilo torej devet milijonov dolarjev grafa.

Pijača, ki so jo prodali, je bila vredna nekaj nad devetdeset tisoč dolarjev.

Tisti, ki so pijačo prodajali in kupčevali z njo, so spravili najmanj devetdeset milijonov dolarjev.

Vlada ni dobila ničesar, ker v prohibicijski dobi ni treba plačevati ne od žganja, ne od vina in ne od piva nobenih davkov.

POLITIKA V GDANSKU

Znano je, kako napeto razmerje je vladalo vsa povojna leta med upravo svobodnega mesta Gdansk in republiko Poljsko; ponovno je prišlo do konfliktov, ki so imeli svoj izvor v očitnih tendencah vlade v Gdanku, pokazali ob sleherni priliki, da se le prisiljena drži v mejah obstoječih mirovnih pogodb, sicer pa da gre njeno stremeljenje k Berlinu, k restituciji predvojne stanja. In iz tega so izvirali neprestano večji ali manjši spori s Poljsko, ki ima do ločene nadoblasti v Gdanku.

Taka politika je bila mogoča ker so imeli v senatu v Gdanku, ki tvori mestno vlado, večino ekstremni nemški nacionalisti. Toda Gdansk je pristaniško mesto, katerega gospodarsko ozadje tvori pač — Poljska in politika večnih afromtov proti poljskim interesom je morala imeti za posledico občutno ekonomsko škodo za prebivalstvo Gdanskega samega. Zato je nezadovoljstvo proti dosedanji nestrpnosti mestni politiki rastle, o-sobito med gospodarsko vodilni mi in delavskimi sloji in ta nezadovoljnost je privedla do izraza o pritiki debate o proračunu Svobodnega mesta v Volkstagu, parlamentu Gdanskega. Poprejšnji senat je moral odstopti in Volkstagi je izvolil nov senat, v katerem imajo večino, dasi ne močno, sestojajo iz socijalnih demokratov, centurama in liberalne stranke, nemški nacionalci in radikali, dosedanja večina, pa so morali v opozicijo.

Ugodna posledice te spremembe so se pokazale kmalu. Sahn, predsednik senata, ki je stal na svojem mestu, je podal v senatu imenom večni deklaracijo, s katero je poljska javnost zadovoljna. Izjava, ki se bistveno razlikuje od dosedanje politike, ki se je vodila v Gdanku, pravi, da je treba organizirati med Svobodnim mestom in Poljsko solidne odnošaje, temelječe na gospodarskih potrebah. Senat se bo lojalno postavil na stalšče versailleske mirovne pogodbe in konvenciji, sklenjenih v nje izvrševanju. Vprašanja, ki bi nastala iz teh pogodb, naj se rešujejo z direktnimi poznanji med obema strankama v čim najbolj prijateljskem duhu. Senat bo nastopal z vso vmoeno proti vsakršnim nacionalističnim provokacijam.

To so najmarkantnejše točke iz deklaracije novega senata v Gdanku, ki očitno kažejo novo razpoloženje. Poljsko časopisje jih komentira z zadovoljstvom; opozarja sicer, da nova večina ni trdnja in da treba paziti na to, kako bo kljubovala bodočim napadom sovnišnišne nacionalne opozicije. Vrh tega, da je treba še počakati, da besedam slede in dejanja. — Vsekakor pa je izvršena sprememba ugoden znak rastoče konsolidacije, ki jo je opaziti tudi na poljskih mejah: zbudila bo zadovoljstvo ne le v najbolj zainteresirani Poljski, marveč tudi v os-

ZDRAVLJENJE PARALIZE

Dasí so učenjaki že pred 70 leti domnevali, da je med sifilisom in progresivno paralizo neka zveza, smo morali čakati do točnejših podatkov o tem problemu do 1905, odnosno 1. 1912, ko sta Wassermann in Japonce Noguchi dokazala, da so spirohete v bolni-kovih možganih in da je ta nevarna, v čenoma smrtonosna bolezen posledica sifilisa. Progresivna paraliza se pojavi največ pri moških od 30—50 leta, včasih tudi pri otrocih. Spirohete uničijo živčno substanco. Vprašanje je, zakaj ni mogoče lečiti te bolezni s salvarsanom ali živim srebrom, ki je sicer najboljšo sredstvo proti sifilisu v prvem štadiju?

Znameniti monakovski psihijater Kreppehn je skušal nedavno odgovoriti na to vprašanje in je prišel do zelo razveseljivih rezultatov. Prepričan se je, da se stanje bolnika pri progresivni paralizi zboljša, če preboli v tem času kak drugo težko bolezen. In mora biti neka zagonetna zveza med progresivno in kako drugo težko boleznijo. Šele ko spoznamo to zvezo, lahko razumemo, zakaj divji narodi ne trpe toliko od progresivne bolezni, dasi so Evropejci zane-li sifilisa tudi med nje. Iščo pa so ti narodi zelo občutljivi za razne druge nalezljive bolezni. Nadaljna opazovanja so dokazala, da so imeli črnci v Ameriki prejšnje čase zelo redko progresivno paralizo. Odkar pa imajo na razpolago vsa zaščitna sredstva, da so tudi oni enak odstotek paraličnih norecev. Zato zvezo, ki odkriva borbi proti paralizi nova pota, so se začeli zanimati zlasti zadnje čase zlasti dunajski medicinski strokovnjaki. Eksperimentirali so na ta način, da so prisadili paraliziku malarične parazite. Paraliza je začela pojemati. Tudi s povzročitelji tifusa so dosegli zdravniki pri paralizi lepe uspehe.

Iz dosedanjih eksperimentov, ki so seveda šele v povojih, se da sklepati, da bo v doglednem času mogoče uspešna borba proti progresivni paralizi. Medicini bodo pomagali pri tem povzročitelji raznih nalezljivih bolezni.

Smrt vsled električnega toka.

Pri drž. železnici v Zagrebu nameščen električar Mijo Milič je bil zaposlen pri transformatorju v kurilnici. Ko je odstranil izolator, ga je zadela električni tok 3000 voltov napetosti. Milič je bil takoj mrtav.

Ponarejeni 100-dinarski bankovci.

Iz Beograda poročajo, da so finančni organi v Brodu ugotovili, da krožijo v prometu ponarejeni 100-dinarski bankovci, ki so zlepljeni iz polovice 100-dinarskega in polovice 10 bankovca, emisije iz leta 1893 in 1905 privilegirane narodne banke Kraljevine Srbije.

tali Evropi, ki si želi trajnejšega mira.

Naznanilo.

vsem tistim, kateri hočejo poslati dolarje v staro domovino.

DOLARSKA IZPLAČILA —

izvršujemo v vseh delih Jugoslavije za pristojbino 4%, istotako v Italijo—zasedeno ozemlje za pristojbino 3%.

POŠILJATVE V DINARJIH IN LIRAH —

izvršujemo najtočneje in po jako zmernih cenah. Za vsako pošiljatev preskrbimo podpisano izplačilno potrdilo prejemnika. Brza in točna postrežba v vseh ozirih zagotovljena.

DENARNE VLOGE prejemamo na "Special Interest Account" in jih obrestujemo po 4% mesečno obrestovanje.

NAJSTAREJŠA JUGOSLOVANSKA
POTNIŠKA POSLOVNICA

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

G. K. CHESTERTON:

ČETRTEK.

Poslovenil Oton Župančič.

(Nadaljevanje.)

— Gregory je bil zopet, jeze hropeč, skočil kvišku.

— Tovariši, — je zavpil, — jaz nisem blazen!

— O, o, — se je rogala Wither- spoon.

— Nisem blazen, — je ponovil Gregory s tako preplašeno iskrenostjo, da je zborovalec za trenotek omajal, a dam vam svet, ki ga imenujete blaznega, če hočete. Ne, saj ni svet, ker vam ne morem navesti zanj vzroka. Imenujem ga ukaz. Recite, da je blazen ukaz, a ravna se po njem. Bije me, a ubogajte me! Ne izvolite tega moža! Resnica je tako strašna, celo v sponah, da se je Symeova šibka in blazna zmaga za hip zamajala liki trst. A v Symeovih mrzlih modrih očeh tega ni bilo zaznati. Rekel je samo:

— Tovariš Gregory, — je spregovoril predsednik po mučnem premolku, — to pa res ni več dostojno.

Prvi med razpravljanjem je nastal za nekaj trenutkov resničen molk. Gregory je omahnil na svoj sedež, sled, potrj ostanek moža, in predsednik je ponovil kakor navno navita ura:

— Gre za to, ali izvolimo tovariša Symea na izpraznjeno mesto Četrtrkov v Osrednji Odbor.

Zašumelo je kakor morje, roke so se dvigale kakor gozd, in tri minute za tem je bil izvoljen gospod Gabriel Syme, član Tajne Policije, za Četrtrka v Osrednji Odbor Evropskih Anarhistov.

Vsak v dvorani kakor da je čutil ladjko, ki je čakala na reki, palico z bedalom in revolver, ki sta čakala na mizi. Brž ko je bila volitev zaključena in nepreklicna, in je Syme prevzel papirje s potrdilom o svoji izvolitvi, so vsi vstali in živalne gručice so se gibale in mešale po sobi. Syme se je znašel, sam ni vedel kako in kaj, oči v oči z Gregoryem, ki ga je gledal strmo in sovražno. Par minut sta molčala.

— Vi ste vrag! — je siknil naposled Gregory.

— In vi ste pošteni, — je odgovoril Syme resno.

— Vi ste me zvalili, — je začel Gregory, — trepetajoč od nog do glave, — zvalili v —

— Spametujte se, — je rekel Syme nakratko. — Zakaj ste me zvalili v ta vragji parlament? Vi ste zahtevali od mene prisage, predno jaz od vas. Mogoče delava oba, kakor misli, da je prav. A najini nazoni o tem, kaj je prav, so si tako različni, da je med nama vsaka prijenljivost izključena. Med nama ni mogoče drugega nego čast in smrt. — In vrgel si je čez rame veliko haljo ter vzel steklenico z mize.

— Ladja je pripravljena, — je planil gospod Buttons. — Izvolite tod-le.

S kretajo, ki je razodevala kramarja, je peljal Symea po kratkem, z jeklom obitem hodniku; Gregory, še vedno ves prepadel, jima je sledil za petami. Konec hodnika so bila vrata, ki jih je Buttons sunkoma odprl; nenadoma se je razgrnil pred očmi sijajasto srebren razgled po reki, na katero je sijala luna, podoben scenariji v gledališču. Tik pred odprtino je ležala temna ladjica liki mlad zmajček z enim samim rdečim očesom.

Ko je stopal na krov, se je Syme obrnil proti Gregoryju, ki je široko odpiral oči.

— Držali ste besedo, — je rekel prijazno z obrazom v senci. — Poštenjak ste, hvala vam. Držali ste jo prav do konca in v vseh podrobnostih. Obljubili ste mi bili od začetka nekaj prav posebnega, in to ste mi ob sklepu tudi res dali.

— Kaj hočete reči? — je vprašal zbegani Gregory. — Kaj sem vam obljubil?

— Jako zabaven večer, — je odgovoril Syme in je po vojaško pozdravil s palico-bodalom, ko je ladja splavala.

ČETRTO POGLAVJE.

Zgodba detektivov.

Gabriel Syme ni bil samo detektiv, ki se je delal poeta; bil je res poet, ki je postal detektiv. Tudi ni bilo v njegovem sovraštvu do anarhije niti trohe hinavščine. Bil je izmed tistih ljudi, ki jih tira presenetljiva divjost velike večine revolucionarjev v prenapet konservativem. Do njega ni dospel po tradiciji. Njegovo spoštovanje zakonitosti je bilo samoraslo in ne nadno, upor proti uporništvu. — Bil je iz čudaške rodovine, katere najstarejši člani so imeli vse najnovejše znanje. Eden njegovih stricjev je hodil vedno brez klobuka, drugi je poizkušal — seveda brezuspešno — hoditi okrog samo s klobukom brez vsake druge oprave. Njegov oče se je bavil z umetnostjo in uveljavljanjem svojega jaza; mati je bila zavzeta za preprosto in higijeno. Zavoljo tega otrok v svoji nežnejši dobi ne poznal druge pijače nego dvojje skrajno si nasprotujočih: absint in kaka; oboje je se njega zdravi naravi studilo. Čimbolj je pridigala mati več nego puritansko vzdržnost, tembolj se je razprezal oče v več nego poganski razsipnosti; in dočim je mati zabičevala vegetarijanstvo, je oče malodane zagovarjal ljudožerstvo.

Izza mlada živčevja vsega mogočega kljubovanja in upiranja, se je moral tudi Gabriel upirati, in tako se je upiral v prid — zdravega razuma. A v njem je bilo ravno dovolj fanatične krvi, da mu borba za zdravi razum ni mogla biti popolnoma pametna. Njegov srd proti sodobni brezskrbnosti je prikipel do vrha tudi še po nekem posebnem slučaju. Zašel je nekoč v neko ulico ravno v trenutku, ko se je tam razpočila bomba. Za hip je oslepel in odrevenel, in ko se je dim razkadi, je zagledal razbita okna in krvave obraze. — Po tem dogodku je živel kot po navadi — miren, uljuden, skoraj mil; a v njegovem duhu je bilo mesto, ki ni bilo popolnoma v redu. On ni smatral anarhistov, kakor jih smatramo večina, za peščico bolnih ljudi, združujočih nevednost z intelektualizmom. Gledal je v njih silno in neizprosno nevarnost, podobno kitajskemu navalu.

Neprestano je izlival v liste in uredniške koše cele plohe pripovedi, stihov in ostrih člankov, svarič pred tem vesoljnim potopom barbarstva in zanikanja. Toda pri vsem tem se je izkazalo, da ne more doseči svojega sovražnika, in kar je bilo še vse huje, dostojnega stališča v življenju. In kadar se je izprehajal ob Temzi, z grénkobo grizoč najcenejšo cigaro in premišljuje o napredku anarhije, ga ni bilo anarhista z bombo v žepu tako besnega in tako zapuščenega kot je bil on. Resnično, zmerom je imel občutek, kot da je vlada osamela in v obupnem položaju, pritisnjena ob steno. V njem je bilo preveč Don-Kihota, da bi jo bilo drugače sploh ljubil.

Nekoč se je šetal po nabrežju ob mračno-rdečem solnčnem zahodu. V rdeči reki se je zrealilo rdeče nebo, in Syme se je zdelo, kakor da odseva iz vode in z neba njegova jeza. Nebo je bilo res tako mrko in blek na reki tako temna, da je bila videti voda v skoraj bolj divjem plamenu nego zahod,

ki se je v njej zrealil. Bila je kakor ognjen veletok, vijoč se pod velikanskimi vplivnimi podzemeljske pokrajine.

Syme je bil tiste dni revež. Nasil je staromodni cilindar in še staromodnejši plašč, črn in raztrgan; v tej noši je bil prava podobna lopova, kakršne sta slikala v svojih romanih Dickens in Bulwer Lytton. Tudi rumena brada in lasje so mu bili bolj razmršeni in levji nego takrat, mnogo pozneje, ko se je pojavil skrbno ostrizen in s prerezano brado na vrtovih v Saffron-Parku. Dolga, tenka, črna cigara, ki si jo je bil kupil za dva penija, mu je molela izmed stisnjenih zob — z eno besedo, zadovoljiv vzorec enega anarhistov, proti katerim je bil prisegel sveto vojno. Mogoče se mu je zato približal policist, ki je imel službo na nabrežju, ter ga nagovoril: — Dober večer! —

Syme, čigar bolešni strah za človeštvo je bil na kritičnem višku, je neprijetno dirnila bedasta prikazen avtomatičnega redarja, ki se mu je zdel moteca sinja pega v somraku.

— Dober večer da je to? — se je odrezal. — Vam bi bil tudi konec sveta dober večer. Poglejte to krvavo-rdeče sonce in to krvavo reko! Povem vam: če bi se tu-le žareče prelivala sama človeška kri, vi bi stali nepremično kakor zmem, prečez na kakega uboga, nedolžnega postopača, da bi ga prepodili. Vi policisti ste kruti proti siromakom, a krutost bi vam še oprostil, ko bi ne bili tako ravnodušni.

— Če smo ravnodušni, — ga je zavrnil policist, — je to ravnodušje organiziranega odpora.

— Kako? — je zastrmel Syme.

— Vojak mora biti ravnodušen sredi najhujše bitke, — je nadaljeval policist. — V hladnokrvni armadi se izraža gnev naroda.

— Moj Bog, — šolska modrost, inštitutstvo! — je vzkliknil Syme.

— Brezkonfesionalna vzgoja, kaj ne?

— Ne, — je odgovoril policist otožno, — te dobrote uživati mi ni bilo dano. Za mojega šolanja še ni bilo inštitutov. Moja vzgoja je bila precej robata in staromodna, se bojim.

— Kje ste se vzgajali? — se je začudil Syme.

— O, v Harrowu, — je rekel policist.

Šolske simpatije, pa najsi bodo še tako neutemeljene, so marsikomu najpristnejša čustva; iz Symea so izbruhnile, predno si je bil o njih na jasnem.

— Križ božji, — je vzkliknil, — potem pa ne bi smeli biti policist. Policist je vzdihnil in je zmaljal z glavjo.

— Vem, — je rekel svečano, — vem, da nisem vreden.

— Pa zakaj ste šli k policiji? — je vprašal Syme z brezobzirno zvedavostjo.

— Približno iz istega vzroka, iz katerega jo vi grajate, — je povzel oni. — Spoznal sem, da se v tej službi odpira torišče tistim, katerih skrb za človeštvo se ozira bolj na zablude znanstvenega razuma nego na normalne, in kljub svoji pretriranosti, opravičljive izbruhe človeške strasti. Upam, da se izražam jasno.

— Če hočete reči, da izražate svoje misli jasno, — je rekel Syme, vam rad verjamem. Da bi pa bili pojasnili sebe in svoje ravnanje — kratko in malo ne. Kako je mogoče, da mož, kot ste vi, razlaže pod modro čelado na temskem obrežju filozofijo?

— Očividno niste poučeni o najnovejšem razviku našega policijskega sistema, — ga je zavrnil stražnik. — Temu se niti ne čudim. Prikrivamo ga izobražencem, zakaj baš v tem sloju imamo največ sovražnikov. Vam pa, se mi zdi, se gibljejo misli ravno v pravo smer. Mislim, da bi lahko pristopili k nam.

— Pristopil k vam? Kako? je vprašal Syme.

(Dalje prihodnjič.)

Angleški parnik potopljen.

Iz Havra poročajo, da se je pri petih na krovu angleškega parnika "Courcet" eksplodirala, ki je razbila parnik na dva dela. Parnik je začel goreti in se je potopil. Nekaj oseb se je rešilo.

BULL, MONTANA, DEMPSEY IN GARDINI

Na Manhattan telovadišču v Los Angeles, Cal., se vsak dan večja trije moške, ki so dobro znani v ameriškem kinematografskem in športnem svetu. Prvi na sliki je znani kinematografski igralec Bull Montana, drugi je svetovni boksarski šampion Jack Dempsey, tretji pa italijanski rokoborec Renato Gardini.

Vsenemški pokret.

Po svetovni vojni se je zdelo, da razpade nemška država v svoje drobce in da predvsem nastane radi nesrečnega vojnega izida ostro politično nasprotstvo med Nemčijo in malo avstrijsko državo, ki se je vzdržala kot neznan, brezmočen ostanek bivše Avstro-Ogrske. Toda te nade se niso uresničile. Nemčija je ostala vključ vsem zmedam kompaktna, med Nemci v rajhu in Avstriji niso nastala nobena nasprotstva nasprotno skupna katastrofa, ki jih je zadela, je v Nemčiji zbudila močan čut narodne skupnosti, ki se je vedno energičneje in glasneje javljala v zahtevi po skupni in enotni državnosti od Belta in Nemškega morja pa doli do vrhov Karavank in do Ogrskih ravnin. Pokret za združenje Avstrije z Nemčijo se je sprva pojavljal sam kot nekaka skromna želja. Počasi pa je to gibanje pridobivalo na intenzivnosti in se ni dalo več udusiti, dasi je iz Pariza opetovano zagrmela grožnja: quos ego! Prva svarila iz Pariza, iz Londona in tudi iz Rima so vsa navidežno izdala. Zaenkrat so v Avstriji in v Nemčiji potihnili glasovi, ki so zahtevali državno ujediničenje vsega nemškega naroda tostran in onstran črno-rdeče zlatih državnih mejnikov.

Letos pa se je situacija, kakor vse kaže, bistveno izpremenila. Očividno so Nemci začutili, da veje damus v politiki drug veter in da jim ni treba več skrivati svojih tajnih misli in načrtov. Dočim so prej nemški in avstrijski odgovorni državniški z ogorčenjem zavračali vsako podtikanje, da bi imeli nemška, in avstrijska vlada kakršne koli stike s propagando in agitacijo za združenje Nemčije in Avstrije, le letos nemški minister dr. Stresemann v parlamentu odkrito izjavil, da teži nemška državna politika, ne glede na ovire, ki se danes stavljajo, po združitvi Nemčije z Avstrijo. Stresemannova izjava v evropski javnosti ni našla onega odločnega dpora, kakor se je pričakovalo. Francoski in angleški, predvsem pa italijanski politični krogi so, skoraj bi rekli, molče prezrli Stresemannovo enunciacijo. Ni se potem čuditi, da se je ta molk na nemški strani tolmačil, kakor da smatrajo merodajni politiki in državniški na zapadu pokret za ujediničenje Nemčije in Avstrije kot nekako potrebno zlo, ki se mu ni mogoče trajno upirati.

Posledice te angleške, predvsem pa francoske in ne v manjši meri italijanske popustljivosti, so se takoj pokazale. Vsenemški pokret — to je v bistvu propagando za nemško - avstrijsko ujediničenje — je mogočno narastel, in baš te dni so priredili politiki in državniški vseh struj in barv iz Nemčije politično romanje na Dunaj, da tu na najizrazitejši način pred vsem svetom demonstrirajo za idejo, ki je dahes prešinila ves nemški narod, to je za priklonitev Avstrije k nemški republikli.

Da je bil voditelj tega romarskega izleta iz rajha na Dunaj predsednik nemškega parlamenta

Loebe, ki je nastopil na dunajski m zboru kot prvi in glavni govornik, to govore debele knjige. Naj je v svojem govoru tudi mimo grede omenil, da nima oficijelne misije, eno je gotovo, da je govoril, kakor je sam naglašal, kot reprezentant celokupnega nemškega naroda v rajhu. "Ne govorim kot tolmač kakršnekl vlade," tako je naglašal, "govorim ot voditelj na roda in kot tak seveda celokupnega naroda v vseh njegovih strankah." Ako je torej kot reprezentant, kot predstavitelj celokupnega naroda govoril o "nemški domovini z velikim trgovskim emporijem Hamburgom, ki usmerja svoje oči proti zapadu, da zre na vzhod in na Balkan," se morajo te njegove besede smatrati za velepomembne, zlasti ako jih opredelava z vzklikom: "trajno ne bo nobena tuja demokracija mogla vzdrževati kršenja svojega lastnega načela, namreč izvedbe trdne volje celokupnega nemškega naroda."

V enakem smislu so govorili tudi vsi ostali nemški politiki. Poslanec Engberding iz Muenstera je med drugim izjavil: "Kjer je volja, je tudi pot, in narod 70 milijonov se trajno ne da pokoriti." Izjavam rajhovskih politikov so krepko sekundirali avstrijski politiki. Dr. Stolper je svoja izjavljala zaključil s emfatičnim vzklikom: "Samo edina politika je za Avstrijo, politika, ki vodi v Nemčijo." Še izrazitejše je govoril dunajski podžupan Emmerlin, ki je zaključil svoj govor tako-le: "Večina vseh političnih strank želi ujediničenje. Mi hočemo vse meje porušiti, hočemo biti en enoten narod združenih bratov."

Ne prihaja nam na misel, da bi vse te politične govore jemali kot suho zlato in iz njih sklepali, da je preces ujediničenja Avstrije in Nemčije neposredno na pohodu, mnenja pa smo, da so dunajske demonstracije in manifestacije simptomatične, ker izpričujejo, da je p nemškem narodu, tako v Nemčiji kakor v Avstriji, krepka volja in neukrotljiva težnja, da pride preje ali sleje do ujediničenja avstrijskih alpskih pokrajin z nemško republiko.

Nova zarota v Italiji.

RIM, Italija, 20. septembra. — Italijanske oblasti so baje zasledile novo komunistično zaroto, ko je namen je bil strmoglavit italijansko vlado.

Glavni stan zarotnikov je bil v istem poslopju kot je tajništvo italijanske komunistične stranke. Policija je razentega preiskala nad dvostoto privatnih stanovanj ter preiskala 158 sumljivih oseb.

223.000 lir za loterijo na teden.

V Trstu vržejo v loterijo vsak dan okoli 180 tisoč lir. Loterija dobi iz Istre 25.000 lir, iz furlanske province 15.000 in iz kvartnerske 13.000 lir, tako da da vsa Julijska krajina v loterijo na teden 223.000 lir.

ZGODOVINSKA ČRTICA

Knez Potemkin, dolgoletni zapnik ruske carice Katarine II., je zvedel, da stanuje v Firenci neki grof, Morelli po imenu, ki je slovel kot najboljši igralec na gosli na vsem svetu. Potemkin se je domisljal, da je dober poznavalec glasbe, in zato je nekoč izrazil željo, da bi rad čul grofa igrati. Poslal je nemudoma v Italijo kurirja, ki naj bi grofa privedel s seboj v Rusijo. Samoobstbi se razume, da italijanski plemič ni bil pri volji, na Potemkinov ukaz na vrat na nos ostaviti domovino in ubrati v daljno Rusijo, in zato je vabilo hvaležno odklonil. S tem je bila stvar za grofa Morellija opravljena, ne pa za odposlanca, ki je dobro vedel, da je njegova glava v nevarnosti, če se vrne praznih rok v Petrograd, kadar je človek v nevarnosti, postane iznajdljiv. In tako jo je tudi odposlanec kmalu potuhtal. Šel je po firenških ulicah in iškal, da bi koga našel, ki bi ga knezu predstavil za grofa Morellija. Sreča mu je bila naddonjna. Nalotel je v neki samotni ulici na vijolinista, ki je prav dobro brenkal na svoj instrument. Prosil ga je, naj gre z njim v Rusijo kot grof Morelli. Bednik je bil zadovoljen, zlasti se, ko mu je kurir ponudil novo grofovsko obleko in mu obljubil, da bo sprejet z vsemi častmi, kakor se spodobi čistokrvnemu plemiču. Tako se je odposlanec vrnil z lažigrofo in svojem gospodarju. Knez je bil navdušen nad igranjem dozdevnega grofa in je dejal, da niso pretiravali tisti, ki so trdili, da je grof najboljši goslač na svetu.

Smrtna obsodba v Sarajevu.

Okrožno sodišče v Sarajevu je obsodilo na smrt seljaka Nedeljka Mitroviča, kateri je svojo ženo, ki je bila v blagoslovljenem stanu, zadavil, vlekč mrtvo truplo več kilometrov daleč ter je potem zakopal v nekem grmovju.

Turčija, obljubljena dežela za klobučarje.

CARIGRAD, Turčija, 18. sept. — Velika kampanja turškega predsednika, Mustafa Kemala proti fesu in klobaku, ki se bosta morala umakniti bolj modernemu pokrivalu, so se objavili v Turčiji profitirji s klobuki. Povelje predsednika, da morajo nositi uradni klobuke in njegovi govori v prilog modernemu pokrivalu so napotili prodajalce klobukov, da so zahtevali neverjetno visoke cene. Proti njih profitistva pa je nastopil prefekt v Carigradu, Emin bej, ki je določil dobiček petnajstih odstotkov za navadne klobuke ter 25 odstotkov za klobuke boljše vrste. V Angori so prodajalce klobukov popotoma razprodane in v Carigradu rastejo nove slične prodajalne iz tal kot gobe po dežju.

Ruski delavski voditelji v Tokio.

TOKIO, Japonsko, 22. sept. — Zastopniki japonskih unij so danes z velikim navdušenjem pozdravili in sprejeli štiri ruske delavske voditelje, ki so dospeli danes iz Moskve.

Policija je hotela preprečiti demonstracije na postaji, kar se ji pa ni posrečilo.

Prejmite s PAIN-EXPELLERjem svoje bolečine. Trdno vtrijte, da bo ta čudovit liniment prodrl skozi karkoli ter dospel do bolečega mesta. Pain-Expeller odmore zbiranju ter povzroča pravilno kroženje krvi.

35 in 70 centov po lekarnah. Pazite na trgovsko znamko SIDA.

F. AD. RICHTER & CO. Berry & South 5th Sts. Brooklyn, N. Y.

SLOVENSKO DRAMATIČNO DRUŠTVO IVAN CANKAR

otvori svojo sezono

v nedeljo, 27. septembra

S SLAJNO KMETSKO TRIDEJANSKO KOMEDIJO

VDOVA ROŠLINKA

Predstava popoldne ob 2. in večer ob 8. uri.

v Slovenskem Narodnem Domu

CLEVELAND, OHIO

MED ODMORI PETJE IN GODBA!

PO VEČERNI PREDSTAVI PLES!

Cena popoldne 50c; večer 50c, 75c, \$1.00.

CLEVELANDČANI IN OKOLICANI!

To bo prva predstava te nove

slovenske komedije v Ameriki!

PRIDITE SE NASMEJAT!

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE SIGURNO 25% ceneje kot drugod. REGALIJE, PREKORAMNICE, TROBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD. VICTOR NAVINŠEK, 331 GREEVE ST. CONEMAUGH, PA.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

BRIGITA

ROMAN. — Spisal C. M.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

19

(Nadaljevanje.)

Oči vseh so sledile njeni ljubki prikazni.

Herbert je opazil, da se je Teo približal Briti pri klavirju in da je skušal govoriti z njo. Z zadovoljstvom pa je videl, da se Brita niti ne briga zanj. Pri ter je imel tudi priliko opazovati lepi profil Brite.

Herbert je občutil to čisto lepoto kot nekako razodetje. Ob istem času pa je tudi spoznal, da je ta deklica osebnost, katero se izplača boljše poznati.

Igranje Brite pa ni privezalo nase le Herberta, temveč tudi vse ostale, ki so bili navzoči. To je bila godba, ki je prihajala iz srea ter govorila srečo.

Gospa Klavdina je opazila z zadovoljstvom, kakšen utis je napravilo igranje Brite in ponosen smehljaj se je pojavil na njenem obrazu. Zdelo se ji je, kot da predstavlja del te deklice, s katero je spojena s trdnimi vezmi. Tako hitro je namreč premagala Brita Lossen sree te ponosne ženske in sicer raditega, kar je bila hčerka Kurt Lossen in radi svoje lepote.

Ko je Brita končala, so ji vsi navdušeno pleskali. Teo se je sklonil k njej ter ji zašepetal v svoji naduti famijarnosti:

— Ne vem, kaj naj bolj občudujem, vašo lepoto ali vaše igranje, gospodična. Ves prevzet sem. — na mojo čast!

Trikot na čelu Brite se je poglubil, kar je dalo njenemu obrazu trd izraz.

— Vaše občudovanje me malo briga, gospod poročnik. Prosim, ne pozabite, da služim v tej hiši — in da se vsled tega ne morem braniti proti žaljenjem.

— Milostljiva gospodična, zakaj ste tako huda? Ali ne smem izreči svojega priznanja?

— Povdarek ustvarja godbo, gospod poročnik. Ker sem muzikalka, znam razlikovati pristne in nepristne glasove, — je odvrnila odločno.

Oba nista zapazila, da se je medtem približal Herbert Frensen. Čul je zadnje besede Brite in obraz slednje je razodeval, da so ji bile neprijetne pripombe Teona.

On sam ni vedel, zakaj se je naenkrat dvignil ter šel proti klavirju. Ob drugih prilikah se ni brigal za galantne manevre svojega sorodnika, a sedaj so ga neprijetno dirnili.

— Slabo si opravil svojo stvar, Teo. Dovolite, milostljiva gospodična, da mesto svojega bratrance obračam note, — je rekel, navidezno povsem hladno.

Brita je olajšano vzdihnila, a rekla hitro:

— Hvala, gospod doktor, vajena sem opraviti vse to sama.

Herbert se je priklonil, prijel svojega bratrance pod pazduho ter ga odvrlel.

— Kaj ti pade v glavo? — je jezno zasikal Teo.

Herbert pa je ostal popolnoma miren.

— Le pojdi, gospodična Lossen naju ne potrebuje.

Teo je napravil skrajno aroganten obraz.

— Mogoče tebe ne.

— Tudi tebe ne, Teo.

— Izpusti me, nočem zapustiti svojega mesta. — je zašepetal Teo, razkačen.

Herbert pa ga je držal kot z železnimi vezmi.

— Reči ti hočem, da otrokeš stališče mlade dame s tem, da jo napraviš s svojimi galanterijami za središče splošno pozornosti.

— Neumnost. Ker obračam note? Ali nisi hotel storiti isto tudi ti?

Sarkastičen smehljaj se je pojavil krog ust Herberta.

— Če delata dva isto ša davno ni isto. Jaz ne vzbujam nikake pozornosti. Tvoja zadnja ljubezen, lepa gospa Mihaelis, vaju je hotela prebosti s svojimi ljubosumnimi, jeznimi pogledi.

Teo je pogledal proti svoji lepi prijateljici, ki ga je zasledovala s palečnimi pogledi.

Na splošno željo je Brita drugič zaigrala.

Herbert, ki se je nasmajal na kamin, se je nemotno udajal užitku. Take vrste godbo je ljubil.

Mali prizor med Brito ter obema bratrancema je opazila razven gospa Mihaelis tudi gospa Klavdina. Z zadovoljstvom je zrla slednja na kisl obraz Teona. Poznala ga je ter je bila v naprej prepričana, da bo skušal ujeti Brito v svoje mreže. Raditega jo je tudi posvarila.

Opazovala pa je tudi Herberta. Ko je pričela Brita na splošno željo peti, je zapazila, da ni Herbert odmaknil svojih oči od nje. To jo je veselilo, ne da bi vedela zakaj.

Ko je Brita končala svoje predavanje, so se gostje napotili v obedno dvorano, kjer je stal bogato obložen bufet. Gospodje so najprej poskrbeli za dame, predno so mislili nase. Gospa Klavdina je poklicala Brito k sebi ter sedla za majhno mizo. Z gospo Frensen ter Herbertom.

Pri stranski mizi je sedela gospa Mihaelis v družbi svojega moža ter še par drugih.

Herbert Frensen je le malo govoril z Brito. Neprijeten občutek pa ga je prevzel vsaki pot, kadar se je ozrl na svojega bratrance.

Brita pa je domnevala, da je Herbert preveč ponosen in da mu ni ljubo, da sedi ona za isto mizo.

Kljub temu pa se je večkrat radovedno ozrla v njegov izraziti obraz. Tudi pogleda obch sta se večkrat srečala in Brita je imela, mogoče prvičkrat v svojem življenju, oni izprva neprijetni občutek, katerega vzbudi v človeškem sreu bitje, k kateremu ga vleče nepoznana sila.

Ko so istega večera gostje zapustili hišo, je položila gospa Klavdina roko na ramo Brite.

— Ali ste zelo trudna, gospodična Brita?

— Ne, milostljiva gospa, niti malo ne.

— Potem me spremiti v mojo sobo, kjer bova še nekoliko pokramljali. Ne morem takoj zaspati, kadar sem imela krog sebe toliko ljudi.

Stopili sta v budoir gospe Klavdine, precej veliko ter elegantno opremljeno sobo.

Gospa Palčić je prinesla gospe Klavdini čašo limonade. To pičajo je namreč redno zavijala po sprejemih, da pomiri svoje živce.

Pri vratih stranske sobe se je pojavila sobarica ter vprašala gospo Klavdino, če se želi preobleči.

— Prosim, gospodična Brita, čakajte par minut name, da se preoblečem, — je rekla gospa Klavdina ter izginila skozi vrata.

(Dolge prihodnjice.)

IGRALČEVI HČERKI

UNDERWOOD & UNDERWOOD, N.Y.

Znani ameriški igralec Fred Stone je kupil v državi Connecticut ogromno posestvo, ki je v vseh ozirih podobno veliki zapadni renči. Slika nam predloča njegovi dve hčeri.

Branislav Nušić:

Povišanje.

To se je zgodilo tedaj, ko smo mi vsi bili mali: v tisti srečni dobi, ko železnica še ni presekala njiv in žepov ko so okrajni načelniki bili očetje svojega naroda, ko so advokati mirili prepirajoče se, da ne bi prišlo do sodišča in so svečeniki zato imeli globok žep, da bi mogli bednimi pomagati in jih prehraniti.

Težko je bilo tedaj uradniku odločiti se na pot do Beograda; to je bila dolga pot, dva ali tri dni na vozu po dolgih in nedoglednih cestah; človek si je vse žepce izpraznil in plača za dva ali za tri mesece je šla rakom živžag. Ako si hotel tedaj v Beograd, si se odločil za to že začetkom leta in rekel svoji ženi in prijateljem: "Hm, to leto pa, če le Bog da, pojdem v Beograd." In potem si položil vsak mesec na stran po pet dukatov za to potrebo, štiri mesece prej pa si prosil za dopust.

In celo mesto je tedaj vedelo in ko si prišel na trg, te je vsakdo vprašal: "Ali je res, da mislite to leto v Beograd?" "Kdaj mislite?" itd. In potem so prihajali skozi celi mesec razni obiski onih, ki imajo sorodnike v Beogradu; eni so prinašali blago, drugi pisma, tretji so pošiljali pozdrave. Ko pa si še odpravil na pot, so šli prijatelji in znanci daleč ven iz mesta s teboj in se poslovili od tebe. Tako je bilo nekdanj.

Tedaj, ko je še tako bilo, pravi nekega dne g. Stojan, okrajni načelnik, svoji ženi, gospe Persi:

— "Hm, te leto pa, ako Bog da, pojdem na dopust v Beograd."

Te besede g. Stojana so še takoj isti dan prišle do sosedov, odtod v drugo ulico, drugi dan pa na trg. Na trgu pa, čim je kdo stopil v to ali ono štacuno, da kraj mize svojega prijatelja izpije črno kavo in malo pokramlja, se je začel sledeči razgovor:

— "Ali si slišal, kaj se govori... G. Stojan misli to leto v Beograd."

Pa tudi v okraju samem se je vodil ta razgovor. G. načelnik je prišel v pisarno, porezal si nohte, očistil ustnik, navil cigareto, naročil kavo in se ni še odločil, ali naj začne z delom ali ne še, ko je vstopil počasi g. pomočnik in voščil z dobro jutro.

— "Dobro jutro, gospod Lazo!"

— "Kako gospod načelnik, kako? Ali je to res?" je vprašal prijazen pomočnik.

— "Kaj pa, gospod Lazo?"

— "Pa to, da mislite letos v Beograd."

— "Hm..." se je obotavljal g. načelnik.

— "Mislim, g. Lazo. Nisem bil že sedem let. Nisem nobenega posla, ali hočem iti, da obiščem g. ministra, imam tudi nekaj sorodnikov, pa tudi za hišo moram marsikaj kupiti..."

— "Gotovo, gotovo, g. načelnik."

Pomočnik je šel nato v svojo pisarno, navil si cigareto, naročil kavo in — že je hotel začeti z de-

lom (pero je že pomočil) ko je vstopil počasi tajnik v pisarno.

— "Dober dan, g. Simo."

— "No, kaj je to res, g. pomočnik, da misli g. načelnik letos v Beograd?" vpraša tajnik uljudno.

— "Res, res!" — odgovori važno g. pomočnik. "Mora iti, pravil mi je o tem, mora iti."

— "Seveda, seveda!" doda tajnik in se vrne v svojo pisarno in ponovi isti posel, ki sta ga že izvršila načelnik in pomočnik in komaj po sreba prvi požirek kave, vstopi pisar in prinese spise pod pazduho.

— "Kaj je, gospod Pero, kakšni spisi so to?" vpraša tajnik.

— "Nič nujnega," pravi g. Pero.

— "Lahko še leži, pridem pa pozneje."

— "Pa dobro, dobro... prinesite torej kasneje."

— "Kaj sem hotel reči... ako dovolite... ali je res, da misli g. načelnik letos v Beograd?"

— "Res je, g. Pero, malo prej mi je to povedal g. pomočnik. Pojde, pojde."

Pisar jo pobriše obenem s spisi v svojo pisarno, sede za mizo in se zamisli in tako se zamisli, da mu dogori cigareta do prstov. Ko ga to zdrami, zapazi kraj vrat v svoji sobi praktikanta Sreta. Niti slišal ni, ko je odprl vrata in vstopil.

— "Kaj je, g. Sreto?"

— "Nič, prosim, prišel sem, ako je kaj dela?"

— "Pa... bo že, bo že, Vas že pokličem."

— "Prav — odgovori Sreta in odstopi, odpre vrata, prekorači prag in se zaustavi pri odprtih vratih."

— "Kaj pa je?" vpraša pisar. Ali mi imate še kaj reči?"

— "Prosim, če smem?"

— "Pa povejte."

Sreta se vrne, zapre vrata in stopi k pisarjevi mizi.

— "Pravijo, da misli g. načelnik letos v Beograd."

— "Pa?"

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

In tudi Sreta jo mahne v svojo pisarno in si treba niti omeniti, da je to novico sporočil tudi pandur.

— "Pa, hotel sem samo vprašati, ali je to res?"

— "Res je, g. Sreto?"

— "Hvala vam, srčna hvala, oprostite, da sem tako prost."

SAMO 6 DNI PREKO

s ogromnimi parniki na olje

FRANCE — 3. okt.

PARIS 17. oktobra.

Havre — Parisko pristanišče.

Kabinne tretjega razreda s umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pišča.

French Line

19 STATE ST. NEW YORK

ali lokalni agentje.

kant. Nikdar nisem bil kaznovan,

pravi bi bilo, da bi me povišali, kaj

nisem boljši od mnogih drugih?

Kaj me niso že tolikokrat pohvali-

li, kaj mi ni g. načelnik rekel ne-

koč pred vsemi, da sem najboljši

uradnik?"

In tako je g. Sreta razmišljal in

razmišljal, dokler se ni domislil

kave, ki se je že ohladila in jo je

na novo pristavil k ognju.

* * *

Drugi dan pa je vzel g. Sreta

spise, ki jih je včeraj prepisal in

jih nesel k pisarju za primerjanje.

Primerjalo se je, čitalo, popravl-

ljalo, delalo in končno dovršilo.

Ko pa se je dovršilo, je začel Sre-

ta z govorom, ki si ga je bre že

suoči pri kuhanju kave pripravil.

— "Hotel sem Vas nekaj vprašati,

g. Pero."

Pisar se nekoliko odmakne in

ga pogleda izpod oči.

— "Kaj je?"

— "Povejte mi iskreno, prosim

vas; ali ste zadovoljni z mano; ali

služim pošteno in dobro?"

— "Jaz sem zadovoljen z vami, g.

Sreto."

— "No, lepo je to, ali pa je prav,

da stanem tako celo svoje življe-

nje praktikant?"

— "Prav ni, ampak... saj veste,

kako je... usoda."

— "To ni usoda, ampak prilika.

Ako se le prilika najde. Jaz pa mi-

slim, da boljše prilike kakor je se-

daj, ne bo nikoli več."

— "Kakšna pa?"

— "No, pogledajte, g. načelnik potu-

je v Beograd; in bo govoril tam z

gospodom ministrom, kaj ne?"

— "Seveda, govoril bo."

— "No vidite, če bi le hoteli, da

mi storite..."

— "Jaz. Kaj pa bi vam mogel storiti?" vpraša pisar iznenaden.

—